

Compensating Blessings

By Bishop Gérald Causse
Presiding Bishop

Kompensējošās svētības

Bīskaps Džeralds Kosē
Prezidējošais bīskaps

April 2025 general conference

While many circumstances in life may be beyond our control, none of us is beyond the reach of the Lord's infinite blessings.

Serving in the Presiding Bishopric, I have had the privilege of meeting Latter-day Saints around the world in a variety of places and cultures. I have been continually inspired by your abiding faith and devotion to the Lord Jesus Christ. Yet I have also been moved by the diverse and often difficult circumstances many of you face—challenges such as illness, disability, limited resources, fewer opportunities for marriage or education, abuse by others, and other limitations or constraints. At times, these trials may seem to hinder your progress and challenge your genuine efforts to live the gospel fully, making it more difficult to serve, worship, and fulfill sacred duties.

My dear friends, if you ever feel limited or disadvantaged by the circumstances of your life, I want you to know this: The Lord loves you personally. He knows your circumstances, and the door to His blessings remains wide open to you no matter the challenges you face.

I have learned this truth through a personal experience that, though seemingly insignificant, left a lasting impression on me. At the age of 22, while serving in the French Air Force in Paris, I was thrilled to learn that Elder Neal A. Maxwell, an Apostle of the Lord, would be speaking at a conference on the Champs-Élysées. However, just before the event, I received orders to drive a senior officer to the airport at the exact time the conference was set to take place.

I was disappointed. But determined to

Lai gan daudzi dzīves apstākļi var būt ārpus mūsu kontroles, neviens no mums nav ārpus Tā Kunga bezgalīgo svētību sasniedzamības.

Kalpojot prezidējošajā bīskapībā, man ir bijis tas gods satikt pēdējo dienu svētos visā pasaulē — dažādās vietās un atšķirīgā kultūrvidē. Mani pastāvīgi iedvesmo jūsu nelokāmā ticība un uzticība Tam Kungam, Jēzum Kristum. Taču mani ir aizkustinājuši arī tie dažādie un bieži vien sarežģītie apstākļi, ar kuriem daudzi no jums saskaras, — tādi izaicinājumi kā slimība, invaliditāte, ierobežoti resursi, mazāk iespēju stāties laulībā vai iegūt izglītību, citu ļaunprātīga izturēšanās un citi ierobežojumi un grūtības. Dažkārt var šķist, ka šie pārbaudījumi kavē jūsu progresu un apgrūtina jūsu patiesos centienus — dzīvot pilnīgā saskaņā ar evaņģēliju, apgrūtinot kalpošanu, pielūgsmi un svētu pienākumu pildīšanu.

Mani dārgie draugi, ja jūs kādreiz jūtaties ierobežoti vai esat nelabvēlīgā situācijā savas dzīves apstākļu dēļ, es vēlos, lai jūs zinātu — Tas Kungs jūs mīl personīgi. Viņš zina par jūsu apstākļiem, un durvis uz Viņa svētībām jums aizvien ir plaši atvērtas — neatkarīgi no izaicinājumiem, ar kādiem jūs saskaraties.

Šo patiesību es esmu apguvis no kādas personīgas pieredzes, kas, lai arī bija šķietami maznozīmīga, tomēr atstāja uz mani paliekošu iespaidu. 22 gadu vecumā, dienot Francijas gaisa spēkos Parīzē, es biju sajūsmā, uzzinot, ka elders Nīls A. Maksvēls, Tā Kunga apustulis, uztāsies konferencē Elizejas laukos. Tomēr tieši pirms šī pasākuma es saņēmu pavēli — aizvest kādu vecāko virsnieku uz lidostu tieši tajā laikā, kad bija paredzēta konference.

Es biju vīlies. Bet apņēmības pilns to apmek-

attend, I dropped the officer off and rushed to the conference. After finding a parking spot, I sprinted down the Champs-Élysées to the meeting place and arrived breathless with only five minutes left before the meeting ended. Just as I entered, I heard Elder Maxwell say, “I will now give you an apostolic blessing.” In that instant, I had a beautiful, unforgettable spiritual experience. I was overcome by the Spirit, and the words of the blessing seemed to penetrate every fiber of my soul as though they were meant just for me.

What I experienced that day was a small yet powerful manifestation of a comforting aspect of God’s plan for His children: When circumstances beyond our control prevent us from fulfilling the righteous desires of our hearts, the Lord will compensate in ways that allow us to receive His promised blessings.

This reassuring truth is grounded in three key principles found in the restored gospel of Jesus Christ:

God loves each of us perfectly. “He inviteth [us] all to come unto him and partake of his goodness.” His plan of redemption ensures that everyone, without exception, will be granted a just opportunity to one day receive the blessings of salvation and exaltation.

Because God is both just and merciful and His plan is perfect, He will not hold us accountable for things beyond our control. Elder Neal A. Maxwell explained that “God ... takes into merciful account not only our desires and our performance, but also the degrees of difficulty which our varied circumstances impose upon us.”

Through Jesus Christ and His Atonement, we can find the strength to endure and ultimately overcome all of life’s challenges. As Alma taught, the Savior took upon Himself not only the sins of the repentant but also “the pains and the sicknesses of his people” and “their infirmities.” Thus, beyond redeeming us from our mistakes, the Lord’s mercy and grace sustain us through injustices, deficiencies, and limitations imposed by our mortal experience.

Receiving these compensating blessings comes with certain conditions. The Lord asks us to do “all we can” and to “offer [our] whole souls as an offering unto him.” This requires a deep desire, a sincere and faithful heart, and our utmost diligence in keeping His commandments and aligning our will with His.

When our earnest efforts fall short of our

lēt, es aizvedu virsnieku un steidzos uz konferenci. Pēc tam, kad atradu stāvvietu, es skrēju lejup pa Elizejas laukiem uz sanāksmes vietu un ierados aizsies, kad līdz sanāksmes beigām bija atlikušas tikai piecas minūtes. Tikko ienākot, uzreiz izdzirdēju elderu Maksvelu sakām: „Tagad es jums došu apustulisko svētību.” Tajā brīdī es guvu brīnišķīgu un neaizmirstamu garīgo pieredzi. Mani pārņēma Gars, un šķita, ka svētības vārdi iespiežas katrā manas dvēseles stīgā, it kā tie būtu domāti tieši man.

Tas, ko es todien piedzīvoju, bija maza, bet spēcīga Dieva plāna mierinošā aspekta izpausme Viņa bērniem: ja apstākļi, ko mēs nevaram kontrolēt, liedz mums piepildīt mūsu sirds taisnīgās vēlmes, Tas Kungs atlīdzinās tādā veidā, kas ļaus mums saņemt Viņa apsolītās svētības.

Šī mierinošā patiesība ir balstīta trīs galvenajos principos, kas atrodami Jēzus Kristus atjaunotajā evaņģēlijā:

Dievs pilnīgi mīl katru no mums. „Viņš aicina [mūs] visus nākt pie Viņa un baudīt Viņa labestību.” Viņa pestīšanas iecere nodrošina, ka ikvienam bez izņēmuma tiks dota taisnīga iespēja — kādu dienu saņemt glābšanas un paaugstināšanas svētības.

Tā kā Dievs ir gan taisnīgs, gan žēlsirdīgs un Viņa iecere ir pilnīga, Viņš neliks mums atbildēt par to, ko mēs nevaram kontrolēt. Elders Nīls A. Maksvels paskaidroja, ka „Dievs ... žēlsirdīgi ņem vērā ne tikai mūsu vēlmes un sniegumu, bet arī grūtības pakāpes, ko mums rada mūsu dažādie apstākļi”.

Pateicoties Jēzum Kristum un Viņa Izpiršanai, mēs varam rast spēku, lai izturētu un galu galā pārvarētu visus dzīves izaicinājumus. Kā mācīja Alma, Glābējs uzņemās ne tikai to cilvēku grēkus, kuri nožēlo grēkus, bet arī „Savas tautas sāpes un slimības” un „viņu vājības”. Tādējādi Tā Kunga žēlastība un labvēlība ne tikai atpestī mūs no mūsu kļūdām, bet arī uztur mūs, kad saskaramies ar netaisnību, trūkumu un ierobežojumiem, ko uzliek mirstīgā pieredze.

Šo kompensējošo svētību saņemšana ir saistīta ar zināmiem nosacījumiem. Tas Kungs mums lūdz darīt „visu, ko varam”, un „upurē[t] visu savu dvēseli kā upuri Viņam”. Tas prasa izteiktu vēlmi, patiesu un uzticīgu sirdi un mūsu vislielāko uzcītību Viņa baušļu turēšanā un savas gribas pieskaņošanā Viņa gribai.

Ja no mums neatkarīgu apstākļu dēļ mūsu

aspirations due to circumstances beyond our control, the Lord still accepts the desires of our hearts as a worthy offering. President Dallin H. Oaks taught, “We will be blessed for the righteous desires of our hearts even though some outside circumstance has made it impossible for us to carry those desires into action.”

As the Prophet Joseph Smith worried about his brother Alvin, who had died without receiving essential gospel ordinances, he received this comforting revelation: “All that shall die henceforth without a knowledge of [the gospel], who would have received it with all their hearts, shall be heirs of [the celestial kingdom of God].” The Lord then added, “For I, the Lord, will judge all men according to their works, according to the desire of their hearts.”

What matters to the Lord is not merely whether we are able but whether we are willing to do all we can to follow Him as our Savior.

A friend once comforted a young missionary grieving over his early release due to health reasons, despite his sincere prayers and earnest desire to serve. This friend shared a scripture in which the Lord declared that when His children “go with all their might” and “cease not their diligence” to fulfill His commandments, “and their enemies [which may include adverse circumstances in our lives] hinder them from performing that work, behold, it behooveth me to require that work no more at the hands of those [people], but to accept of their offerings.”

My friend testified to this young man that God knew he had given his very best in answering the call to serve. He assured him that the Lord had accepted his offering and that the blessings promised to all faithful missionaries would not be withheld.

The Lord’s compensating blessings often come through the kindness and service of others who help us accomplish what we cannot do on our own. I remember a time when, living far from one of our daughters in France, we felt helpless to assist her after a difficult delivery. That same week our ward in Utah sought help for a mother who had just given birth to twins. My wife, Valérie, volunteered to bring a meal for her, with a prayer in her heart for both this new mother and our daughter in need. Soon after, we learned that the sisters in our daughter’s ward in France had organized to provide meals for her family. To us, God had answered our prayers,

dedzīgie centieni nesasniedz mūsu vēlmes, Tas Kungs tomēr var pieņemt mūsu sirds vēlmes kā cienīgu upuri. Prezidents Dalins H. Oukss mācīja: „Mēs tiksīm svētīti par mūsu sirds taisnīgajām vēlmēm pat tad, ja kādi ārēji apstākļi padarīs šo vēlmju īstenošanu neiespējamu.”

Kad pravietis Džozefs Smits jutās noraizējies par savu brāli Alvinu, kurš nomira, nesaņemis būtiskos evaņģēlija priekšrakstus, viņš saņēma šo mierinošo atklāsmi: „Visi, kuri no šī brīža mīrs bez zināšanām par [evaņģēliju], kuri būtu to pieņēmuši ar visu savu sirdi, būs [Dieva celestiālās valstības] mantinieki.” Pēc tam Tas Kungs piebilda: „Jo Es, Tas Kungs, tiesāšu visus cilvēkus pēc viņu darbiem, atbilstoši viņu sirds vēlmēm.”

Tam Kungam ir svarīgi ne tikai tas, vai mēs spējam, bet arī tas, vai mēs vēlamies darīt visu, ko varam, lai sekotu Viņam kā savam Glābējam.

Kāds draugs reiz mierināja kādu jaunu misionāru, kurš bija noskumis par savu priekšlaicīgo atbrīvošanu veselības stāvokļa dēļ, neskatoties uz viņa sirsnīgajām lūgšanām un dedzīgo vēlmi kalpot. Šis draugs dalījās Svēto Rakstu pantā, kurā Tas Kungs paziņoja, ka tad, kad Viņa bērni „iet ar visu savu spēku” un „nepārstāj būt uzcītīgi”, lai izpildītu Viņa pavēles, „un viņu ienaidnieki [kas var ietvert nelabvēlīgus apstākļus mūsu dzīvē] ... traucē tiem izpildīt to darbu, lūk, Man vairs nepienākas pieprasīt to darbu no šo [cilvēku] rokām, bet pieņemt viņu upurus”.

Mans draugs liecināja šim jaunajam vīrietim, ka Dievs zina, ka viņš ir devis vislabāko, ko spēj, atsaucoties aicinājumam kalpot. Viņš apliecināja viņam, ka Tas Kungs ir pieņēmis viņa upuri un ka svētības, kas apsolītas visiem uzticīgajiem misionāriem, netiks liegtas.

Tā Kunga kompensējošās svētības bieži vien tiek dotas, pateicoties citu laipnībai un kalpošanai, kuri palīdz mums paveikt to, ko mēs paši nespējam. Es atceros, kad, dzīvojot tālu no Francijas, mēs jutāmies bezpalīdzīgi, lai palīdzētu vienai no mūsu meitām pēc grūtām dzemdībām. Tajā pašā nedēļā mūsu bīskapija Jūtā aicināja palīdzēt kādai mātei, kura tikko bija dzemdējusi divīņus. Mana sieva Valērija brīvprātīgi pieteicās atnest viņai maltīti — ar lūgšanu sirdī gan par šo jauno māmiņu, gan par mūsu meitu, kurai bija vajadzīga palīdzība. Drīz pēc tam mēs uzzinājām, ka māsas no mūsu meitas bīskapijas Francijā bija sagādājušas maltītes viņas ģimenei. Dievs mums

sending His angels to bring comfort when we couldn't.

When facing limitations and challenges, may we recognize our own blessings—our gifts, resources, and time—and use them to serve those in need. In doing so, we will not only bless others but invite healing and compensation into our own lives.

One of the most powerful ways we may contribute to God's compensating blessings is through the vicarious work we do for our ancestors in the house of the Lord. As we perform ordinances on their behalf, we actively participate in the Lord's great work of salvation, using our gifts and abilities to provide blessings to those who did not have the opportunity to receive them during their mortal lives.

The loving service we offer in holy temples reminds us that the Savior's grace extends beyond this life. In the life to come, we may be given new opportunities to accomplish what we could not do in this mortal life. Speaking to sisters who had not yet found an eternal companion, President Lorenzo Snow lovingly said: "There is no Latter-day Saint who dies after having lived a faithful life who will lose anything because of having failed to do certain things when opportunities were not furnished him or her. ... They will have all the blessings, exaltation and glory that any man or woman will have who had this opportunity."

This message of hope and comfort is for all of us, children of God. None of us can escape the challenges and limitations of mortality. After all, we are all born with an inherent incapacity to save ourselves. Yet we have a loving Savior, and "we know that it is by [His] grace that we are saved, after all we can do."

I testify that while many circumstances in life may be beyond our control, none of us is beyond the reach of the Lord's infinite blessings. Through His atoning sacrifice, the Savior will compensate for every inability and injustice if we offer our whole souls to Him. In the name of Jesus Christ, amen.

bija atbildējis uz mūsu lūgšanām, sūtot Savus eņģeļus sniegt mierinājumu, kad mēs paši to nevarējām izdarīt.

Saskaroties ar ierobežojumiem un izaicinājumiem, atpazīsim savas svētības — savas dāvanas, resursus un laiku — un izmantosim tās, lai kalpotu tiem, kam tas ir nepieciešams. To darot, mēs ne tikai svētīsim citus, bet arī būsīm gatavāki saņemt dziedinājuma un kompensējošas svētības savā dzīvē.

Viens no spēcīgākajiem veidiem, kā mēs varam sniegt savu ieguldījumu Dieva kompensējošajās svētībās, ir aizstājošais darbs, ko veicam savu priekšteču labā Tā Kunga namā. Izpildot priekšrakstus viņu labā, mēs aktīvi piedalāmies Tā Kunga diženajā glābšanas darbā, izmantojot savas dāvanas un spējas, lai sniegtu svētības tiem, kuriem nebija iespējas tās saņemt mirstīgajā dzīvē.

Mīlestības pilnā kalpošana, ko mēs veicam svētajos tempļos, atgādina mums, ka Glābēja labvēlība sniedzas tālāk par šo dzīvi. Nākamajā dzīvē mums var tikt dotas jaunas iespējas paveikt to, ko mēs nevarējām paveikt šajā mirstīgajā dzīvē. Uzmanējot māsas, kuras vēl nav atradušas mūžīgo dzīvesbiedru, prezidents Lorencs Snovs teica: „Nav neviena pēdējo dienu svētā, kurš, nodzīvojis uzticīgu dzīvi un nomiris, kaut ko zaudēs, jo viņam vai viņai nav izdevies izdarīt kaut ko tādēļ, ka viņam vai viņai nav bijušas sniegtas šādas iespējas. ... Viņiem būs visas svētības, paaugstināšana un godība, kas būs jebkurai vīrietim vai sievietei, kuriem bija šāda iespēja.”

Šis cerības un mierinājuma vēstījums ir domāts mums visiem — Dieva bērniem. Nevienam no mums nevar izvairīties no laicīgās dzīves izaicinājumiem un ierobežojumiem. Galu galā mēs visi esam dzimuši ar iedzimtu nespēju sevi izglābt. Tomēr mums ir mīlošs Glābējs, un „mēs zinām, ka tā ir [Viņa] labvēlība, ka mēs topam izglābti pēc tam, kad esam izdarījuši visu, ko varam”.

Es liecinu — lai gan daudzi dzīves apstākļi var būt ārpus mūsu kontroles, nevienam no mums nav ārpus Tā Kunga bezgalīgo svētību sasniedzamības. Ar Savu Izpirkšanas upuri Glābējs atlīdzinās par katru nespēju un netaisnību, ja vien mēs upurēsim Viņam visu savu dvēseli. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.